Rootsima soldat, kel mollemad jallad suretükkiga ärralastud, olli pitkali maas rohho peäl omma werre sees. Tania mees kummardas temmale jua andma. Paught: kuul muud kui willistas mööda körwo.

Rootsimees mötles: Temma on ka üks waenlane, ma lassen tedda weel enne omma surma mahha, ja saan sedda täis puddelit öllut ennesele. Ja nenda olli temma sallaja laskud omma pistoliga selle helde süddamega mehhe peäle, kelle önneks kuul läks mööda.

Tania mees wihhastas kül eestotsa: ütles: „Ma jättan sulle andeks, et sa tahtsid mind ärratappa, agga nüüd ma joon enne pole puddeli ärra, sest minnul ennesel on ka tulline jänno!" — Jöi, andis Rootsimehhele: „Säh, wötta nüüd. Egga sinna ommeti ellades ennam siin Ma peäl öllut ei jo, sul waesel jallad ärralastud!" —

Rootsi soldat jöi wimist korda ommas ellus omma janno ärra, wänas Pead, ja heitis hinge.

Taniama kunningas sai pärrast kuulda, kinkis soldatile sadda höbbe tadrid, teggi tedda peälikkuks, ja andis temmale pitserit mällestusseks, kus pool puddel olli peäle tehtud. Praego temma poia poiad ellawad Taniamaal, ja ikka sesamma pole puddeli pitseri märk keige temma järrele tulleja fuggu seltsil tännase päwani.

Öppetusse könned.

1. Linna kirriko kel.

Ma läksin kord linna kirrikust mööda, ja watasin ülles pole sure pitka torni peäle, ja wata, kirriko kella numrilaud paistis omma kullatud tähtedega mo silmi sisse: rattamodi ringi keik omma arro järrele üllespandud essimesest numrist senni kui 12.

Siis tulli mo mele, et se on wägga hea, et kella numrilaud on kullatud. Kui nüüd monni laisk weddeleja, kes iggopääw paljo aega tühjalt ärrawidab, — kui ta nüüd ülleswatab kirriko kella peäle, siis woiks ommeti ka kord temma mele se mötte tulla: kuld on keigekallim assi; pissokesse rahhatükkiga woib hulk wilja ja muud ello tarwidust sada. Agga aeg on weel kallim kui kuld, sest kes üks kuldrahha kautab, se woib aegamööda kümme jälle assemele sada: agga kes üks tund aega raiskab, kui se on mööda, siis ei wöi seddasamma mitte teistkorda kätte sada, mis on jubba käest ärralänud!

Salmikenne.

„Sepärrast nüüd, et meil aega on, tehkem head keikile, agga keige ennamiste neile, kes meiega ühhes uskus on." — Kal. 6, 10.

Eesti-ma rahwa Kalender 1854, lk. 40